

Cô đơn mình anh.

Tuấn Thăng

Vào một ngày chợt bóng dáng ấy trông rất xinh thơ ngây tìm đến

anh hôm nào Rồi từng ngày thầm nhớ bóng dáng ấy nay ngỡ

như chưa quen người bước đi xa mãi

Sáng thức giấc nghe nụ hôn quanh đây Những nỗi nhớ như hằn sâu trong tim

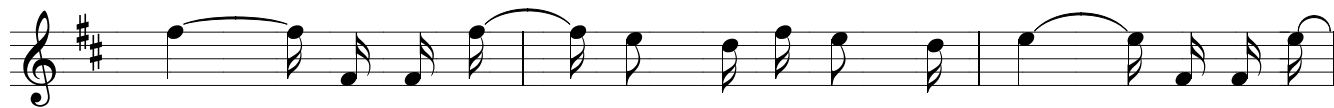
mà nào em có hay Hoãì tình hỡi em nào biết tâm hồn

anh từng ngày vẫn luôn hằng có bóng hình em Vì sao

em quay đi bao kỷ niệm chôn vùi dĩ vãng (hô hô hô hô)

Mai cuộc tình đi luôn còn mãi trong lòng anh Dù hình bóng

em đã khuất sau trời mây Còn lại anh ôm nỗi đau cô đơn mình anh.